

Sochám brečí déšť na obočí

Wabi Ryvola

1. Modrý podzimní dny se krátí
listí spadany trávu zlatí
chytám do rukou pápěří
smutnej zaleh čas do vopratí
a já stojím líně u dveří

2. Čekám až se můj smutek ztratí
smekám před každou dlouhou tratí
zatím nevím kterou přijet mám
jednou až se k nám slunce vrátí
možná modrým ránem zavolám

- R: Nedejchej slunce mává zlatou nití
pospíchej pokud září nad hlavou
zavolej kamarády oheň svítí
zpívá vítr píseň sněhovou

3. Sochám brečí déšť na vobočí
řekám nikdo proud nevotočí
cestám domů jít chce se snad
holkám padají slzy z vočí
nevím kterou má rád listopad

4. Spěchám ulicí starejch stromů
ptákům závidím že jdou domů
listí barevný potkávám
tichou hudbu hrát není komu
podzim na svý stráni chce bejt sám